

SENTÈNCIA 04-96 DE 3 D'ABRIL DE 1996

Robatori.- Conducció il·legal.- Narració dels fets.- Error en l'apreciació de la prova.- Despeses processals.

Ponent: M.I. Sr. Josep Lluís VAZQUEZ SOTELO

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: Que el M.I. Tribunal de Corts va dictar sentència en la present causa i rotlle, en data 13 de juliol de 1.995, amb la següent part dispositiva: "FALLEM, que hem de condemnar i condemnem al processat Antoni V.A. com a responsable penalment en concepte d'autor d'un delictes major de robatori i d'una contravenció penal de conducció il·legal, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a les penes de DOS ANYS I SIS MESOS DE PRESÓ, dels qual UN MES FERM i la resta CONDICIONAL QUALIFICADA; a indemnitzar al perjudicat i MULTA DE CINQUANTA MIL PESSETES, així com al pagament de les despeses processals causades i a que indemnitzi a la propietat de la discoteca l'Àmbit de la vila d'Erts en quantitat de 25.000 pessetes i en la que es determini en execució de sentència segons l'import dels tiquets que consten incorporats al sumari".

II.-RESULTANT: Que contra aquesta sentència es va interposar Recurs de Suplicació pel processat Antoni V.A. amb la representació i defensa de la Lletrada Sra. Maria Teresa Morera Porta basant-se en dos motius: 1r) per no contenir la sentència la descripció precisa del fet o fets que es consideren provats o per no tenir fonamentació jurídica; 2n) per error en l'apreciació de la prova. Manifesta en el seu escrit dits Motius al·legant en quant al primer que la sentència afirma que el processat treballava com a "disc-joquey" en la discoteca "Àmbit" d'Erts i "amb la intenció d'obtenir un benefici econòmic" el dia dels fets "va aconseguir que Eneko F., empleat de dita Discoteca i encarregat de la comptabilitat i d'efectuar els ingressos al Banc dels diners recaptats en el negoci, li entregués la clau de la caixa forta on es guardava la recaptació de la setmana, manifestant l'acusat a Eneko que el propietari del negoci Sr. R. Huguet li havia encarregat especialment que ho fes així, encàrrec que no era cert. I que una vegada l'acusat es va quedar sol en el local amb la clau aconseguida va obrir la caixa forta...". Afirma el recurrent que la sentència afirma com a provat el

fet d'haver obtingut les claus mitjançant engany, malgrat que aquest element no ha estat provat. Analitzant les declaracions del propietari Valentin R.H. i d'Eneko F., el recurrent sosté que "el dia dels fets quan el meu defensat va obrir la caixa fou quan decidí apoderar-se dels diners i no amb anterioritat", raó per la qual de les proves no es desprèn l'existència de l'engany i sí pel contrari la manca de diligència de l'encarregat i tenedor legítim de les claus, el Sr. F. En quant al Motiu segon, el recurrent continuà desenvolupant l'argumentació anterior per a sostenir que l'afirmació de la sentència de la "possessió il·legítima" de les claus, representada per l'element de l'engany, no ha quedat provada, patint per tant la sentència error en l'apreciació de la prova. Va concloure la seva argumentació afirmant que per aquests motius la defensa, en el moment del Judici Oral va mantenir que els fets serien constitutius del delictes previst en l'article 328 a) del Codi Penal (delictes de furt) i de la contravenció de conducció il·legal de l'article 350,4, del mateix Codi sol·licitant una pena atemperada no superior a quatre mesos.

III.-RESULTANT: Que rebuda la causa amb el recurs en aquest Tribunal, el Ministeri Fiscal formulà escrit pel que en temps i forma compareixia davant d'aquest Tribunal Superior oposant-se al recurs interposat en base a les següents consideracions: el recurrent pretén que seria autor d'un delictes de furt previst en l'article 328 a) i d'una contravenció penal, perquè considera que la tinença de la clau que va utilitzar no fou "possessió il·legítima" en contra del que estableix la sentència recorreguda. Sosté la Fiscalia que de la instrucció sumarial es desprèn i així va quedar acreditat que el propietari del negoci Sr. V.R. es trobava absent del Principat i sempre manifestà que mai va donar autorització a cap dels empleats i menys al recurrent per a que disposés de la clau, raó per la qual és correcta l'afirmació que fa la sentència sobre la possessió il·lícita de les claus per part d'Antoni V. era il·lícita i tenia l'única finalitat d'obrir la caixa forta per apoderar-se dels diners existents. Conclou sol·licitant no es doni lloc al recurs de suplicació.

IV.- RESULTANT: Que admès a tràmit el recurs, per reunir els requisits d'admissibilitat previstos en la legislació vigent, es va assenyalar dia per a la Vista del recurs, la qual es va celebrar informant la Lletrada recurrent recolzant-se amb el Recurs i el Ministeri Fiscal impugnant-lo. Al·legà la recurrent que "la falta d'autorització per a utilitzar la clau no ha estat provat i que constitueix un "dubte raonable", pel que els fets sols integrarien un delictes de furt al mancar la prova que la

possessió de les claus fos il·legítima, sol·licitant la condemna segons la pena sol·licitada en el seu escrit de qualificació. El Ministeri Fiscal va exposar que els motius mancaven de fonament perquè la sentència conté narració de fets provats i en quant a la possessió de les claus el propietari Sr. R. sempre va manifestar que "mai havia autoritzat al processat" per a que sol·licités i utilitzes les claus, sol·licitant la confirmació íntegra de la sentència, quedant per tant els autes del recurs "vistos" per sentència d'aquest Tribunal.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: Que en quant al Motiu primer del recurs la seva desestimació ve imposada per la simple lectura de la Sentència en la que el primer Resultant recull precissament la narració dels "fets provats" que constitueixen la seva premissa de fet o factum del que parteix la resolució. I tal narració la realitza el M.I. Tribunal de Corts d'acord amb la valoració de la prova practicada en el judici que la sentència analitza. Per tot això aquest primer motiu de recurs ha de ser desestimat.

II.-CONSIDERANT: Que en quant al Motiu segon de Suplicació, consistent en error provatori de la sentència, la sentència dedica el seu primer Considerant a refutar els arguments adduïts per la defensa en el judici i reproduïts en Suplicació. Sosté la sentència que el delicte es el tipificat en l'article 239 i és correcta l'aplicació de dit tipus perquè l'apoderament del diner aliè es va produir utilitzant la "possessió il·lícita de les claus", obtinguda dita possessió per mitjà d'engany. Afirmar la sentència que la prova practicada acredita que el gerent o cotitular del negoci Sr. Valentin R. "mai va autoritzar ni disposar el lliurament a l'acusat de les claus de la caixa forta" sinó que el que va fer fou encarregar a l'acusat que acompanyés a Eneko F. a realitzar l'ingrés al Banc, continuant únicament dit empleat Eneko F. com a persona autoritzada per a tenir i utilitzar les claus. Revisades les actuacions es constata que en el Judici Oral el perjudicat Sr. Valentí R. declara que "ell no autoritzà al processat a fer l'ingrés ni a agafar les claus" i en cap moment manifestà que hagués autoritzat al processat per a fer ús de dites claus, però endemés el propi acusat declara que "mai havia disposat de la clau de la caixa forta" i que "el Sr. Valentí trucà per telèfon per anar a portar els diners al banc" (el que es cosa molt diferent a autoritzar-lo a obrir la caixa forta). Per tot això el Motiu manca també de fonament i ha de ser desestimat.

III.-CONSIDERANT: Que desestimant-se els dos Motius de Suplicació procedeix confirmar la sentència amb imposició de costes del recurs a la part recurrent.

Vist la legislació vigent, i els Usos i Costums aplicables a la present causa,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1- Desestimar el Recurs de Suplicació interposat en la causa i rotlle de referència per l'acusat Antoni V.A..

2- Confirmar íntegrament la sentència recorreguda dictada pel M.I. Tribunal de Corts de data 13 de juliol de 1995 en dita causa.

3- Imposem les despeses del recurs al recurrent.

Acordem que la causa sigui retornada al Tribunal de procedència amb testimoni de la present sentència per a la seva execució i compliment.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.